

rer yttrede med Hensyn til Lovens Skjæbne, og jeg vil kun, med ham, lægge Thinget paa Sinde, at man, saasandt man ønsker, at Loven skal komme ud, ikke tør, ved at fastholde de stille Endringsforslag, udsætte sig for baade at gaae glip af det, der ved disse Endringsforslag tilsigtes, og tillige at fjerne de fra deres Standpunkt, der ønske Sagt-Afsløsningen, ingenlunde uvæsentlige Fremskridt, som Lovforslaget stiller i Udsigt.

Formanden: Rigsdagsmanden for Holbek Amts 1ste Valgfreds har Ordet for at gjøre en personlig Bemærkning.

B. Christensen: Den sidste ærede Taler har med en vis Ugeneerthed meent, at jeg havde robet Ubekjendtskab med de slesvigske Forhold, jeg omtalte; jeg maa oprigtig tilstaae, at jeg kunde svare ham, at jeg troer, at vi Begge ikke meget grundig kende dem, men jeg vil gjenfalde i Forsamlingens Grindring, at jeg udtrykte mig med stor Barsomhed, og navnlig vidlydende citerede den paagjældende Paragraph, saaledes som den er modificeret af Regeringscommissairen. Iøvrigt indrømmer den ærede Taler selv, at de omhandlede Fæstere kun for en Deel, forsaavidt de vare kongelige, kunde afhænde Mourier: Det sagde jeg ikke!; hvilket jeg beder bemærket, men iøvrigt ligger det Princip, jeg fortrinnsviis paa beraabte mig, i den Analogie, jeg hentede fra den Bestemmelse, at ikke blot Arveforpagtere og Fæstere skulde ansees som Clerer, men ogsaa Fideicommissbestodere. Jeg brugte iøvrigt kun denne Henviisning som en Bemærkning, jeg tør troe passende netop i dette Dieblis.

Ordføreren: Med Hensyn til den Hensigt til Udvalget, som blev gjort af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2det District (Bregendahl), da skal jeg selvfølgelig bringe den under Overveielse i Udvalget. Jeg tør imidlertid ikke give noget stort Haab om, at Udvalget vil gaae ind derpaa. I den Tanke, som den ærede Rigsdagsmand gjorde gjældende, ligger der utvivlsomt noget meget Nødtigt; men en Bestemmelse af den af ham omtalte Natur vilde dog uden tvivl være en Afvigelse fra det almindelige Princip, som Loven gaaer ud paa at fastsætte, og som det vel turde findes at være misligt at forlade, ved saaledes at gjøre

en væsentlig Forskiel paa Behandlingen af Kjøbstadsjorder og andre Jorder. Jeg kan iøvrigt ikke undlade at gjøre nogle faa Bemærkninger med Hensyn til de Væbrelser, der ere blevne gjorte Udvalget, navnlig med Hensyn til, at det skulde have opholdt denne Sag for længe, ligesom ogsaa med Hensyn til, at det skulde være urigtigt, at man har confereret med Ministeriet. Hvad det Første angaaer, da vil jeg blot erindre Forsamlingen om, hvor lang Tid Finantsagen har medtaget her i Thinget, samt bemærke, at der, hvis det ikke havde været nødvendigt uden Standsning at fremme Finantsloven, aldeles Intet havde været veien for, at den nærværende Sag var kommen til Behandling her for længe siden. Med Hensyn til, at Udvalget har confereret med Ministeriet, troer jeg virkelig ikke, at der kan behøves noget videre Forsvar for Comiteen. Det er idetmindste min Betragtning, at det er saa langtfra at være en Feil, at Udvalget ikke slutter sig inde med sig selv, undgaaende at drøfte Sagen med Andre, men istedet derfor henvender sig ogsaa til Mænd udenfor, og gjerne confererer med Enhver, der kan have nogen Indflydelse paa Sagen, at denne sidste Fremgangsmaade tværtimod i enhver Henseende er den rigtige (S!), thi jeg troer, at, naar man nedsetter et Udvalg i en lovgivende Forsamling, saa nedsetter man det ingenlunde alene for, at det skal fremkomme med dets Medlemmers private Lucubrationer og Theorier, men man nedsetter det i et praktisk Diemed, for at faae den paagjældende Sag behandlet, saaledes som det er fornødent for, at den kan bringes til et praktisk Resultat. Saaledes er det, Udvalget har opfattet sin Pligt, og jeg troer ikke, man med nogen Grund kan bebreide det dette.

Man har til Fordeel for det Forslag, der her foreligger, fremhævet den Indflydelse, som formeentligen maa udøves af det Exempel, der skal være givet af Hans Majestæt ved det allerhøieste Rescript af 1ste December. Enhver, som vil læse dette Rescript, vil imidlertid see, at der aldeles ikke her kan være Tale om noget Exempel, der skulde været givet af Hans Majestæt. Hans Majestæt har alene erklæret, at han vil gaae ind paa de samme Bestemmelser, som enhver anden privat Mand